14 de maig: Sant Maties, apòstol

Text de l'Evangeli (*Jn* 15,9-17): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Tal com m'ha estimat el Pare, també jo us estimo. Persevereu en el meu amor. Si guardeu els meus preceptes, perseverareu en el meu amor, com jo he guardat els preceptes del meu Pare i persevero en el seu amor. Us he parlat d'aquestes coses perquè la meva joia sigui en vosaltres i la vostra joia sigui completa.

Aquest és el meu manament: que us estimeu el uns als altres, com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que aquest de donar la pròpia vida pels seus amics. Vosaltres sou amics meus si feu les coses que us mano. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap el que fa el seu senyor; a vosaltres us he dit amics, perquè totes les coses que he sentit del meu Pare us les he fet saber. No m'heu elegit vosaltres a mi, sinó que jo us he elegit, i us he posat perquè aneu i porteu fruit i el vostre fruit perduri, perquè qualsevol cosa que demaneu al Pare en nom meu us la doni. Això us mano: que us estimeu els uns als altres».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Us he parlat d'aquestes coses perquè la meva joia sigui en vosaltres i la vostra joia sigui completa»

Mn. Josep VALL i Mundó
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Església recorda el dia que els Apòstols escolliren aquell deixeble de Jesús que havia de substituir Judes Iscariot. Com encertadament ens diu sant Joan Crisòstom en una de les seves homilies, a l'hora de triar persones que gaudiran d'una certa responsabilitat es poden donar certes rivalitats o discussions. Per això, sant Pere «es desentén de l'enveja que hauria pogut sorgir», ho deixa a la sort, a la inspiració divina i evita així tal possibilitat. Continua dient aquest Pare de l'Església: «I és que les decisions importants moltes vegades solen engendrar disgustos».

A l'Evangeli del dia, el Senyor parla als Apòstols de l'alegria que han de tenir: que «la meva joia sigui en vosaltres i la vostra joia sigui completa» (Jn 15,11). En efecte, el cristià, com Maties, viurà feliç i amb una serena alegria si assumeix els diversos esdeveniments de la vida des de la gràcia de la filiació divina;

altrament, finiria deixant-se emportar per falsos disgustos, per nècies enveges o per prejudicis de qualsevol mena. L'alegria i la pau són sempre fruits de l'exuberància de l'entrega apostòlica i de la lluita per a esdevenir sants. És el resultat lògic i sobrenatural de l'amor a Déu i de l'esperit de servei al proïsme.

Romano Guardini escrivia: «La font de l'alegria es troba en l'interior més profund de la persona (...). Allí hi resideix Déu. Aleshores, la joia s'eixampla i ens fa lluminosos. I tot allò que és bell és percebut en tota la seva resplendor». Quan no estiguem contents hem de saber resar com sant Tomàs More: «Déu meu, concediu-me el sentit de l'humor perquè assaboreixi felicitat en la vida i pugui transmetre-la als altres». No oblidem allò que santa Teresa de Jesús també demanava: «Déu, allibereu-me dels sants amb cara trista, ja que un sant trist és un trist sant».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «A partir de les realitats que l'ànima coneix, el discurs diví li inspira secretament un amor que no coneixia» (Sant Gregori el Gran)

- «La vocació cristiana és això: romandre en l'amor de Déu. La relació d'amor entre Ell i el Pare és la relació d'amor entre Ell i nosaltres» (Francesc)

- «Jesús fa de la caritat el manament nou (cf. Jn 13,34). Estimant els seus «fins a l'extrem» (Jn 13,1), manifesta l'amor que ha rebut del Pare. Estimant-se uns als altres, els deixebles imiten l'amor que també reben de Jesús. Per això Jesús diu: 'Com m'ha estimat el Pare, així us he estimat jo; persevereu en el meu amor' (Jn 15,9). Diu també: 'Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat' (Jn 15,12)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.823)